

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive modtagelse af dette lovforslag. Det har jo været et længe næret ønske fra det grønlandske hjemmestyre at kunne overtage kompetencen på medieansvarsområdet, sådan at det overgår til direkte at blive reguleret af de grønlandske parlamentariske myndigheder, af det grønlandske Landsting.

Jeg er glad for, at et stort, bredt flertal er enig om at fastholde den praksis, vi har, at når hjemmestyret i Grønland ønsker at hjemtage et område, som ikke har betydning for rammerne for rigsfællesskabet, så bakker et meget bredt flertal bakker op om at give den bemyndigelse via lov til, at det kan overdrages til hjemmestyremyndighederne i Grønland.

Det er klart, at lovforslaget her jo har givet anledning til en debat i de grønlandske medier og med de organisationer, der er på medieområdet, nemlig Danske Dagblades Forening og Dansk Journalistforbund, som også organiserer grønlandske medier og medarbejderne hos de grønlandske medier, som jeg også har haft lejlighed til at have et møde med om sagen, og jeg har også haft lejlighed til at skrive en artikel i en grønlandsk avis.

Det, som har givet anledning til debatten, er et spørgsmål om, hvad der er god presseetik, og det er jo et område, vi efter den danske medieansvarslov har overdraget til selvregulering hos danske medier, hvor de danske medier selv har fastlagt, hvad der er god presseetik, og det er en regulering, som medierne selv skal sikre håndhævet.

Når vi nu overfører det her ansvar for at regulere feltet til de grønlandske medier, så er det altså en kompetence, som ligger hos det grønlandske Landsting, hos de parlamentariske myndigheder, men det er jo altså ikke en betingelse, at de rammer skal fyldes ud af Landstinget. Det kan her vælge det samme som i Danmark, nemlig at overlade det til en selvregulering i medierne at fastlægge, hvad der er god presseetik.

Men det er klart, at den fremtidige regulering, også for så vidt angår pressen i Grønland, naturligvis fortsat skal ske inden for rammerne af grundlovens og menneskerettighedskonventionens regler om ytringsfrihed.

Hr. Kristian Jensen fra Venstre stillede mig et spørgsmål om historien i tilblivelsen af lovforslaget her, og det er korrekt, som det også er

gengivet i lovforslaget, at ønsket blev fremsat af Grønlands Landsting i forårssamlingen 1996.

Nu er det sådan, at den danske lovgivning først blev ikraftsat i 1997, og der er altså først endeligt blevet taget stilling til spørgsmålet fra det grønlandske Landstings side her den 8. marts 2000, og det er jo altså baggrunden for, at lovforslaget først kommer på Folketingets bord, efter at det grønlandske Landsting har afgivet sit endelige hørings svar på det lovforslag, som har været sendt i høring.

Høringsprocessen, skal jeg sige, har af Landstinget været sat i kraft allerede i 1999, men først den 8. marts tog det stilling, og hvis hr. Kristian Jensen fra Venstre ønsker at se alt det på skrift, så er jeg naturligvis rede til også i et skriftligt svar at redegøre for historien i tilblivelsen af lovgivningen.

Der er altså ikke tale om lovsjusk her. Tingene har taget den tid, de skal, men der, hvor tingene i høj grad har taget tid, er også hos de grønlandske myndigheder, men der er ikke noget særskilt forkert ved, at de grønlandske myndigheder tænker sig godt og grundigt om, og at det har fået den parlamentariske behandling, som det har skullet have.

Med de faldne ord fra ordførerne ser jeg frem til en konstruktiv og god udvalgsbehandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer og stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det nævnte udvalg.

Der er til dette valg anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 97 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Enhedslisten;

en gruppe på 80 medlemmer: Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Kristeligt Folkeparti og Frihed 2000.